

Bilag.

SOCIALMINISTERIET

Den 18. marts 1970.

Notat i anledning af folketingsmedlem fru Hanne Reintofts bemærkninger under 2. behandling i Folketinget af forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Regulering af renteerstatninger).

Årslønsmaksimum og -minimum.

Årslønsmaksimum og -minimum er i erstatningslovens § 31 fastsat til henholdsvis 8.000 kr. og 4.500 kr.

Pr. 1. oktober 1969 udgør disse beløb henholdsvis 40.707 kr. og 22.899 kr.

Ved fuldstændigt tab af erhvervsevnen udgør invaliditetsrenten $\frac{4}{5}$ af årslønnen, og renten andrager således ved

	max.	min.
	kr.	kr.
100 pct. invaliditet	32.565	18.319
75 - - - - -	24.424	13.739
50 - - - - -	16.282	9.159
25 - - - - -	8.141	4.580

Højeste invalidepension	19.224 + sygekassekontingent
Mellemste invalidepension	13.920 + sygekassekontingent
Laveste invalidepension	6.072
Folkepension og enkepension	9.876 + sygekassekontingent

Med hensyn til de efter den norske lovgivning gældende regler bemærkes, at „Sivilloven“, der svarer til den danske erstatningslov, ligeledes opererer med forskellige grupper med en spredning i pensionerne (pr. 1. maj 1968) fra 11.160 kr. til 34.152 kr. årligt ved 100 pct. invaliditet, dvs. en langt større spredning end i den danske lovgivning.

Som det fremgår af foranstående, følges i den danske lovgivning, som nærmest må sammenlignes med erstatningsloven, princippet om en individuel fastsættelse af årslønnen, og tilsvarende princip følges i Norge.

Maksimumserstatning i henhold til *ulykkesforsikringsloven* andrager pr. 1. april 1970 19.900 kr. og minimumserstatningen 9.667 kr., svarende til $\frac{2}{3}$ af de i ulykkesforsikringsloven fastsatte grænser for årslønnen (100 pct. invaliditet).

Pensionerne i henhold til *folke-, invalide- og enkepensionslovene* udbetales fra 1. april 1970 med følgende maksimumsbeløb til enlige:

årligt kr. . . . .

I denne forbindelse fremhæves, at princippet om fastsættelse af ensartede ydelser kun er anvendt i sociale pensionslove, hvor ydelsernes niveau er relativt lavt.

For så vidt angår det forhold, at højeste invalidepension går ind i nederste område af renteerstatningerne i henhold til erstatningsloven, bemærkes, at invalidepension i modsætning til renteerstatningerne er undergivet en meget kraftig indtægtsregulering.

Socialministeriet ville herefter ikke finde det rimeligt at ændre erstatningsloven, således at alle renteerstatninger blev fastlagt på samme årslønsgrundlag.